

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (deseto vijeće)

24. studenoga 2022.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 85/374/EEZ – Članak 3. – Odgovornost za neispravne proizvode – Pojam ‚proizvođač‘ – Operator distribucijskog sustava električne energije koji mijenja visinu napona električne energije opskrbljivača radi njezine distribucije”

U predmetu C-691/21,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Cour de cassation (Francuska), odlukom od 10. studenoga 2021., koju je Sud zaprimio 18. studenoga 2021., u postupku

Cafpi SA,

Aviva assurances SA

protiv

Enedis SA,

SUD (deseto vijeće),

u sastavu: D. Gratsias, predsjednik vijeća, I. Jarukaitis i Z. Csehi (izvjestitelj), suci,

nezavisna odvjetnica: T. Ćapeta,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Enedis SA, G. Thouvenin, *avocat*,
- za francusku vladu, A.–L. Desjonquères i W. Zemamta, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, G. Gattinara i K. Talabér-Ritz, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez mišljenja,

* Jezik postupka: francuski

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 2. i članka 3. stavka 1. Direktive Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode (SL 1985., L 210, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 22., str. 3.), kako je izmijenjena Direktivom 1999/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 1999. (SL 1999., L 141, str. 20.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 43.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između, s jedne strane, društva Cafpi SA i njegova osiguravatelja, Aviva assurances SA te, s druge strane, društva Enedis SA, operatora distribucijskog sustava električne energije, u vezi s naknadom štete uzrokovane električnim prenaponom.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Četvrta i peta uvodna izjava Direktive 85/374 glase kako slijedi:

„[B]udući da zaštita potrošača zahtijeva odgovornost svih proizvođača koji su uključeni u proizvodni proces, ako je njihov gotov proizvod, sastavni dio ili sirovina koju su oni isporučili, bio neispravan; budući da, iz istog razloga, odgovornost mora obuhvatiti i uvoznike proizvoda u Zajednicu te osobe koje se predstavljaju kao proizvođači time što stavljaju svoje ime, žig ili drugi znak raspoznavanja, ili isporučuju proizvod čiji se proizvođač ne može identificirati;

budući da, u slučajevima kad je više osoba odgovorno za istu štetu, zaštita potrošača zahtijeva da oštećena osoba može tražiti punu naknadu za štetu od bilo koje od njih”.
- 4 Članak 1. te direktive glasi:

„Proizvođač je odgovoran za štetu prouzročenu neispravnošću svojega proizvoda.”
- 5 Člankom 2. navedene direktive propisuje se:

„U svrhu ove Direktive, „proizvod” znači sve pokretnine, čak i ako su dio druge pokretnine ili nekretnine. „Proizvod” obuhvaća električnu energiju.”
- 6 U skladu s člankom 3. iste direktive:

„1. „Proizvođač” znači proizvođač gotovog proizvoda, proizvođač sirovina ili proizvođač sastavnih dijelova, ili bilo koja osoba koja se obilježavanjem proizvoda svojim imenom, žigom ili drugim znakom raspoznavanja predstavlja kao proizvođač.

2. Ne dovodeći u pitanje odgovornost proizvođača, bilo koja osoba koja je uvezla u Zajednicu proizvod radi prodaje, iznajmljivanja, davanja u zakup ili bilo kojeg drugog oblika stavljanja proizvoda na tržište tijekom svojega poslovanja, smatra se proizvođačem u smislu značenja ove Direktive i smatra se odgovornom kao proizvođač.

3. Ako se ne može identificirati proizvođač proizvoda, prema svakom dobavljaču proizvoda odnosi se kao prema njegovu proizvođaču, osim ako ovaj u razumnom roku obavijesti oštećenu osobu o identitetu proizvođača ili o osobi koja mu je isporučila proizvod. Isto tako se primjenjuje u slučaju uvezenoga proizvoda, ako taj proizvod nema oznaku identiteta uvoznika iz stavka 2., čak ako je i navedeno ime proizvođača.”

7 Člankom 5. Direktive 85/374 predviđa se:

„Ako su, na temelju odredaba ove Direktive, dvije ili više osoba odgovorne za istu štetu, njihova je odgovornost zajednička i pojedinačna, ne dovodeći u pitanje odredbe nacionalnog zakona u vezi s pravima doprinosa ili regresa.”

8 U članku 9. te direktive navodi se:

„Za potrebe članka 1. „šteta” znači:

[...]

(b) šteta na bilo kojem predmetu, ili uništenje bilo kojeg predmeta ili imovine osim samog neispravnog proizvoda, s donjim pragom od 500 [eura], pod uvjetom da je dio vlasništva:

i. takve vrste koja je obično namijenjena za privatnu uporabu ili potrošnju;

i

ii. da ga je oštećena osoba uglavnom upotrebljavala za svoju vlastitu uporabu ili potrošnju.

[...]”

9 Članak 11. navedene direktive glasi kako slijedi:

„Države članice će u svom zakonodavstvu predvidjeti da se prava dodijeljena oštećenoj osobi u skladu s ovom Direktivom gase po isteku razdoblja od deset godina od dana kada je proizvođač stavio na tržište proizvod koji je prouzročio štetu, osim ako je oštećena osoba u međuvremenu pokrenula postupak protiv proizvođača.”

Francusko pravo

10 Direktiva 85/374 prenesena je u francuski pravni poredak loiom n° 98-389, du 19 mai 1998, relative à la responsabilité du fait des produits défectueux (Zakon br. 98-389 od 19. svibnja 1998. o odgovornosti za neispravne proizvode, JORF od 21. svibnja 1998., str. 7744.), koji je u code civil (Građanski zakonik) unio članke 1386.-1 do 1386.-18, koji su postali članci 1245. do 1245.-17 tog zakonika.

11 Člankom 1386.-1 Građanskog zakonika, koji je postao članak 1245. tog zakonika, određuje se:

„Proizvođač je odgovoran za štetu koju uzrokuje neispravnost njegova proizvoda, neovisno o tome je li u ugovornom odnosu s oštećenikom.”

12 Člankom 1386.-2 navedenog zakonika, koji je postao članak 1245.-1 istog zakonika, određuje se:

„Odredbe ovog poglavlja primjenjuju se na naknadu štete koja je posljedica štete nanesene nekoj osobi.

Primjenjuju se i na naknadu štete koja je veća od iznosa određenog uredbom, koja proizlazi iz štete nastale na stvari koja nije sam neispravan proizvod.”

- 13 Člankom 1386.-3 Građanskog zakonika, koji je postao članak 1245.-2 tog zakonika, određuje se:
„Proizvod je svaka pokretna stvar, čak i ako je ugrađena u nekretninu, uključujući proizvode tla, stočarstva, lova i ribolova. Električna energija smatra se proizvodom.”
- 14 Članak 1386.-6 prvi stavak navedenog zakonika, koji je postao članak 1245.-5 prvi stavak istog zakonika, glasi kako slijedi:
„Proizvođač je, kada djeluje u okviru profesionalne djelatnosti, proizvođač gotovog proizvoda, proizvođač sirovina ili proizvođač sastavnih dijelova.”
- 15 U skladu s člankom 1386.-7 Građanskog zakonika, koji je postao članak 1245.-6 prvi stavak tog zakonika:
„Ako nije moguće utvrditi tko je proizvođač, za nedostatak sigurnosti proizvoda odgovoran postaje svaki prodavatelj, iznajmljivač, osim davatelja leasinga ili davatelja sličnog zajma, ili bilo koji drugi profesionalni dobavljač proizvoda, pod istim uvjetima kao i proizvođač, osim ako u roku od tri mjeseca od datuma kada je obaviješten o oštećenikovu zahtjevu naznači tko je njegov dobavljač ili proizvođač.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 16 Na električnim uređajima agencije društva Cafpi 28. srpnja 2010. došlo je do kvarova u radu. Prema sporazumnom vještačenju ti su kvarovi nastali zbog prenapona uzrokovanog prekidom strujnog kruga neutralnog vodiča u mreži za distribuciju električne energije kojom upravlja društvo Enedis.
- 17 Društvu Cafpi štetu je djelomično nadoknadio njegov osiguravatelj, društvo Aviva assurances. Društva Cafpi i Aviva assurances tužila su društvo Enedis radi naknade štete pretrpljene na temelju opće odredbe o ugovornoj odgovornosti, odnosno bivšeg članka 1147. Građanskog zakonika. Društvo Enedis istaknulo je da se primjenjuju samo pravila Građanskog zakonika koja se odnose na odgovornost za neispravne proizvode i da je tužba za naknadu štete koju su podnijela društva Cafpi i Aviva assurances nepravodobna.
- 18 Presudom od 6. srpnja 2018. sud kojem je tužba podnesena odbio je primijeniti potonja pravila te je odbio zahtjeve tužitelja u pogledu merituma.
- 19 Presudom od 6. veljače 2020. cour d’appel de Versailles (Žalbeni sud u Versaillesu, Francuska) ukinuo je tu presudu. Smatrao je, s jedne strane, da električna energija koju proizvodi Électricité de France SA nije gotov proizvod jer je pod visokim naponom i stoga neprikladna za potrošnju i, s druge strane, da je društvo Enedis pretvaralo električnu energiju kako bi je moglo distribuirati krajnjem potrošaču, tako da je ono proizvođač gotovog proizvoda namijenjenog distribuciji potrošaču i stoga je imalo svojstvo proizvođača u smislu Zakona o odgovornosti za neispravne proizvode. Slijedom toga, taj je sud presudio da je taj zakon mjerodavan i da je tužba društava Cafpi i Aviva assurances nedopuštena zbog nepravodobnosti.

- 20 Društva Cafpi i Aviva assurances protiv te su presude podnijela žalbu u kasacijskom postupku Couru de cassation (Kasacijski sud, Francuska), sudu koji je uputio zahtjev.
- 21 Sud koji je uputio zahtjev pita se treba li smatrati da je operator distribucijskog sustava električne energije koji mijenja razinu intenziteta i napon električne energije radi njezine distribucije krajnjem potrošaču „proizvođač” električne energije u smislu Direktive 85/374.
- 22 Najprije, taj sud navodi da je, prema mišljenju njegova nezavisnog odvjetnika, činjenica da se operator poput društva Enedis smatra proizvođačem električne energije „protivna stvarnim ugovornim i gospodarskim odnosima između različitih dionika u sektoru” s obzirom na to da, s jedne strane, operator distribucijske mreže ne može proizvoditi električnu energiju iz sirovine koju nije kupio i da, s druge strane, taj operator ne prodaje električnu energiju zato što je potrošač kupuje od opskrbljivača.
- 23 Nadalje, navedeni sud ističe da je u sličnom slučaju Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud, Njemačka) presudom od 25. veljače 2014. presudio da operatora distribucijskog sustava električne energije treba smatrati proizvođačem jer on znatno izmjenjuje električnu energiju time što pretvara njezin napon kako bi je krajnji potrošač mogao upotrebljavati.
- 24 Naposljetku, sud koji je uputio zahtjev izražava sumnje u pogledu takve ocjene jer bi ona mogla biti protivna direktivama o unutarnjem tržištu električne energije – odnosno Direktivi 96/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. prosinca 1996. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije (SL 1997., L 27, str. 20.), Direktivi 2003/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 96/92/EZ (SL 2003., L 176, str. 37.) i Direktivi 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) – kojima se nalaže neovisnost operatorâ prijenosnih i distribucijskih sustava u odnosu na djelatnosti proizvodnje ili opskrbe električnom energijom koje su otvorene za tržišno natjecanje.
- 25 U tim je okolnostima Cour de cassation (Kasacijski sud, Francuska) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Trebali li članak 2. i članak 3. stavak 1. Direktive [85/374] tumačiti na način da se može smatrati da je operator distribucijskog sustava električne energije „proizvođač” jer mijenja visinu napona električne energije opskrbljivača radi njezine distribucije krajnjem kupcu?”

O prethodnom pitanju

Dopuštenost

- 26 Europska komisija, bez formalnog isticanja prigovora nedopuštenosti, navodi da bi postavljeno pitanje moglo biti nedopušteno jer nije relevantno za rješavanje spora u glavnom postupku s obzirom na to da je šteta za koju društvo Cafpi zahtijeva naknadu prouzročena električnim uređajima koji se koriste u okviru profesionalne djelatnosti tog društva, dok se Direktivom 85/374 na temelju njezina članka 9. uređuje samo odgovornost gospodarskog subjekta za njegove neispravne proizvode u odnosu na potrošača.

- 27 U tom pogledu valja istaknuti da je točno da iz članka 9. točke (b) Direktive 85/374 proizlazi da se on primjenjuje na štetu na bilo kojem predmetu ili na uništenje bilo koje stvari, pod uvjetom da je obično namijenjena za privatnu uporabu ili potrošnju i da ju je oštećena osoba uglavnom upotrebljavala za svoju vlastitu uporabu ili potrošnju.
- 28 Međutim, prema sudskoj praksi Suda, s obzirom na to da usklađivanje provedeno Direktivom 85/374 ne obuhvaća naknadu štete prouzročene stvari namijenjenom za upotrebu u poslovne svrhe i koja se u tu svrhu koristi, tom se direktivom država članica ne sprječava da u tom pogledu predvidi sustav odgovornosti koji odgovara onom koji je uspostavljen navedenom direktivom (presuda od 4. lipnja 2009., *Moteurs Leroy Somer*, C-285/08, EU:C:2009:351, t. 31.).
- 29 U ovom slučaju, kao što je to naveo sud koji je uputio zahtjev u odgovoru na zahtjev Suda za pojašnjenje, iz članka 1386.-2 Građanskog zakonika, koji je postao članak 1245.-1 tog zakonika, proizlazi da nacionalni zakonodavac prilikom prenošenja Direktive 85/374 u francuski pravni poredak nije ograničio područje primjene sustava odgovornosti za neispravne proizvode na naknadu štete prouzročene stvari namijenjenom za upotrebu ili potrošnju u privatne svrhe i koja se za to koristi.
- 30 Iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da je on nadležan za odlučivanje o zahtjevu za prethodnu odluku koji se odnosi na odredbe prava Unije u situacijama u kojima su, neovisno o tome što činjenice iz glavnog postupka ne ulaze izravno u područje primjene tog prava, odredbe tog prava nacionalnim pravom učinjene primjenjivima zbog upućivanja potonjeg na njihov sadržaj (presuda od 7. studenoga 2018., *K i B*, C-380/17, EU:C:2018:877, t. 34. i navedena sudska praksa).
- 31 Naime, u takvim slučajevima postoji jasan interes Europske unije da se, radi izbjegavanja budućih razlika u tumačenju, odredbe preuzete iz prava Unije tumače ujednačeno (presuda od 7. studenoga 2018., *K i B*, C-380/17, EU:C:2018:877, t. 35. i navedena sudska praksa).
- 32 Stoga je tumačenje Suda odredaba prava Unije u situacijama koje ne ulaze u njihovo područje primjene opravdano kad su te odredbe nacionalnim pravom učinjene izravno i bezuvjetno primjenjivima na takve situacije, kako bi se osiguralo istovjetno postupanje u tim situacijama i u onima koje su obuhvaćene područjem primjene navedenih odredaba (presuda od 7. studenoga 2018., *K i B*, C-380/17, EU:C:2018:877, t. 36. i navedena sudska praksa).
- 33 Budući da je, kao što je to istaknuto u točki 29. ove presude, francuski zakonodavac prilikom prenošenja Direktive 85/374 u francuski pravni poredak odabrao da će se sustav odgovornosti za neispravne proizvode uveden tom direktivom primjenjivati i na štetu nanесenu robi koja nije namijenjena za privatnu upotrebu ili potrošnju i koja nije upotrijebljena u tu svrhu, valja, s obzirom na sudsku praksu navedenu u točkama 30. do 32. ove presude, zaključiti da u tom smislu postoji interes Unije da se Sud izjasni o zahtjevu za prethodnu odluku, zbog čega ga treba smatrati dopuštenim.

Meritum

- 34 Najprije, s obzirom na to da sud koji je uputio zahtjev u svojem pitanju navodi članak 2. Direktive 85/374, valja istaknuti da taj članak sadržava definiciju pojma „proizvod” i, u tom kontekstu, izričito predviđa da električnu energiju treba smatrati proizvodom u smislu te direktive.

- 35 Krug odgovornih osoba protiv kojih oštećenik ima pravo podnijeti tužbu na temelju sustava odgovornosti predviđenog Direktivom 85/374 definiran je njezinim člancima 1. i 3. Uzimajući u obzir činjenicu da se tom direktivom nastoji postići potpuno usklađivanje u pitanjima koja uređuje, određivanje kruga odgovornih osoba u tim člancima treba smatrati iscrpnim i ne može ovisiti o utvrđivanju dodatnih kriterija koji ne proizlaze iz teksta tih članaka (presude od 10. siječnja 2006., Skov i Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, t. 32. i 33. i od 7. srpnja 2022., Keskinäinen Vakuutusyhöti Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, t. 29.).
- 36 U tim okolnostima, postavljeno pitanje treba shvatiti tako da se njime želi doznati treba li članak 3. stavak 1. Direktive 85/374 tumačiti na način da operatora distribucijskog sustava električne energije treba smatrati „proizvođačem” u smislu te odredbe jer mijenja visinu napona električne energije radi njezine distribucije krajnjem kupcu.
- 37 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, prilikom tumačenja odredbe prava Unije valja uzeti u obzir ne samo formulaciju te odredbe nego i kontekst u kojem se nalazi te ciljeve propisa kojeg je dio (presuda od 17. prosinca 2020., CLCV i dr. (Poremećajni uređaj u dizelskom motoru), C-693/18, EU:C:2020:1040, t. 94. i navedena sudska praksa).
- 38 Kao prvo, u skladu sa samim tekstom članka 3. stavka 1. Direktive 85/374, „[p]roizvođač’ znači proizvođač gotovog proizvoda, proizvođač sirovina ili proizvođač sastavnih dijelova, ili bilo koja osoba koja se obilježavanjem proizvoda svojim imenom, žigom ili drugim znakom raspoznavanja predstavlja kao proizvođač”.
- 39 Kao drugo, što se tiče konteksta te odredbe, valja istaknuti da iz članka 5. Direktive 85/374, u vezi s njezinom četvrtom uvodnom izjavom, proizlazi da se „proizvođačem” istog proizvoda u smislu članka 3. stavka 1. te direktive može smatrati više osoba i da, na temelju toga, one sve mogu biti solidarno odgovorne za štetu koju je taj proizvod prouzročio.
- 40 Što se tiče uloga različitih gospodarskih subjekata koji djeluju u proizvodnim i prodajnim lancima nekog proizvoda, Sud je pojasnio da je odlučeno da će se teret odgovornosti za štetu prouzročenu neispravnim proizvodima načelno pripisati proizvođaču s obzirom na to da u većini slučajeva dobavljač samo preprodaje proizvod takav kakav je kupljen i da samo proizvođač može utjecati na njegovu kvalitetu (vidjeti u tom smislu presudu od 10. siječnja 2006., Skov i Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, t. 28. i 29.).
- 41 U tom pogledu, što se tiče razgraničenja između procesa proizvodnje i prodaje proizvoda, valja također podsjetiti na to da iz sudske prakse Suda proizlazi da treba smatrati da je proizvod stavljen na tržište u smislu članka 11. Direktive 85/374 kada je izašao iz procesa proizvodnje koji provodi proizvođač i kada je ušao u proces prodaje u kojem je dostupan javnosti kako bi ga se upotrijebilo ili trošilo (vidjeti u tom smislu presudu od 9. veljače 2006., O’Byrne, C-127/04, EU:C:2006:93, t. 27.).
- 42 Kao treće, što se tiče cilja Direktive 85/374, u njezinoj četvrtoj uvodnoj izjavi navodi se da zaštita potrošača zahtijeva odgovornost svih proizvođača koji su uključeni u proizvodni proces ako je njihov gotov proizvod, sastavni dio ili sirovina koju su oni isporučili, neispravan.
- 43 Pojam „proizvođač” u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 85/374, koji je autonoman pojam prava Unije, stoga odgovara cilju zaštite potrošača, koji zahtijeva, s jedne strane, da se više osoba može smatrati proizvođačima i, s druge strane, da potrošač može podnijeti svoj zahtjev protiv bilo

kojeg od njih, tako da nije relevantno pronaći samo jednu „najprikladniju” odgovornu osobu protiv koje potrošač može podnijeti svoj zahtjev (vidjeti u tom smislu presudu od 7. srpnja 2022., Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, t. 35.).

- 44 U ovom se slučaju postavljeno pitanje odnosi na slučaj operatora distribucijskog sustava električne energije koji mijenja visinu napona električne energije radi njezine distribucije krajnjem kupcu, pri čemu valja napomenuti da, kada taj operator ne bi ništa poduzeo, potrošač ne bi mogao upotrijebiti visokonaponsku električnu energiju koju proizvodi Électricité de France.
- 45 Posljedično, operator koji na taj način djeluje ne isporučuje samo proizvod, u ovom slučaju električnu energiju, nego sudjeluje u procesu njezine proizvodnje tako da mijenja jedno od njezinih obilježja, to jest njezin napon, kako bi bila u stanju u kojem se može ponuditi javnosti radi upotrebe u privatne svrhe ili potrošnje.
- 46 Suprotno onomu što tvrdi francuska vlada, visina napona električne energije obilježje je tog proizvoda, i to neovisno o tome je li električni prenapon sigurnosni nedostatak koji šira javnost može legitimno očekivati. U tom pogledu valja istaknuti da se neko obilježje proizvoda može mijenjati a da on ne bude neispravan, prije ili poslije predmetne izmjene.
- 47 Iz toga slijedi da operatora distribucijskog sustava električne energije koji mijenja visinu napona električne energije treba smatrati „proizvođačem” u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 85/374.
- 48 Suprotno onomu što je istaknuo sud koji je uputio zahtjev, to tumačenje pojma „proizvođač” nije protivno odredbama direktiva iz točke 24. ove presude, osobito odredbama kojima se propisuje razdvajanje proizvodnih zadataka od onih za distribuciju električne energije.
- 49 Naime, kao što to proizlazi iz sudske prakse navedene u točki 35. ove presude, utvrđivanje kruga odgovornih osoba protiv kojih oštećenik ima pravo podnijeti tužbu na temelju sustava odgovornosti predviđenog Direktivom 85/374 valja provesti samo u skladu s člancima 1. i 3. te direktive, pri čemu nije moguće odrediti dodatne uvjete koji nisu predviđeni tim člancima. Kad je riječ o direktivama iz točke 24. ove presude, one imaju različite ciljeve.
- 50 S obzirom na prethodna razmatranja, na prethodno pitanje treba odgovoriti tako da članak 3. stavak 1. Direktive 85/374 treba tumačiti na način da operatora distribucijskog sustava električne energije treba smatrati „proizvođačem” u smislu te odredbe jer mijenja visinu napona električne energije radi njezine distribucije krajnjem kupcu.

Troškovi

- 51 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (deseto vijeće) odlučuje:

Članak 3. stavak 1. Direktive Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode, kako je izmijenjena Direktivom 1999/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 1999.,

treba tumačiti na način da:

operatora distribucijskog sustava električne energije treba smatrati „proizvođačem” u smislu te odredbe jer mijenja visinu napona električne energije radi njezine distribucije krajnjem kupcu.

Potpisi